

Снігир та Щиглик

Олена Пчілка

Снігирчик бідний у сильце попався,
А Щиглик-молодець,
Той жвавий джигунець,
Дививсь на його та сміявся:
— Оце так мудрагель з тебе!
Ну як-таки не вгледіти себе,
Біди не встерегись!
Щоб так в лиху попасти штучку,
Як в ятір ловлять ту дурную щучку!
Се бачив я колись,
Такого цілий вік боявся,—
Ось бач, і не попався! —
Так Щиглик промовляє
Та все собі стрибає.
Аж гульк!.. Ох, лишенько тяжке!
Се що таке?!
В якусь-то сіточку Щигол ускочив
(Немов собі наврочив!).
Тепера сіпає і сьак і так,
Не вирве ніжки вже ніяк!
Хоч борсався й мотався,
Та в сіточці остався.
Ото тобі, козаче:
Із лишенька чужого,
Із горенька тяжкого
Не смійся, небораче!